

Neropatin

PÄIVÄKIRJA

PELKO PYRSTÖSSÄ

Jeff
Kinney

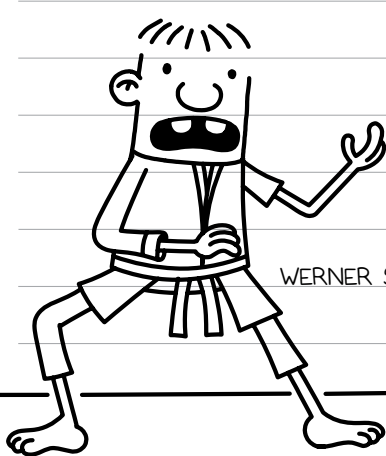
Suomentanut Mikael Ahlström

Neropatin PÄIVÄKIRJA

PELKO PYRSTÖSSÄ

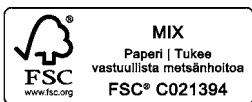
Jeff Kinney

SUOMENTANUT
MIKAEL AHLSTRÖM

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Ensimmäinen painos

Englanninkielinen alkuteos

DIARY OF A WIMPY KID: FIGHT OR FLIGHT

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2026 Wimpy Kid. Inc.

DIARY OF A WIMPY KID™, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™ and the design of the book's cover are trademarks and trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

First published in the English language 2026 by Amulet Books, an imprint of Harry N. Abrams, Inc., New York.

ORIGINAL ENGLISH TITLE: DIARY OF A WIMPY KID: FIGHT OR FLIGHT

(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)

Graafinen suunnittelu Jeff Kinney

Päällys Jeff Kinney yhteistyössä Pamela Notarantonion ja Lora Grisafin kanssa

Suomenkielinen laitos © Mikael Ahlström ja WSOY 2026

Werner Söderström Osakeyhtiö
Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

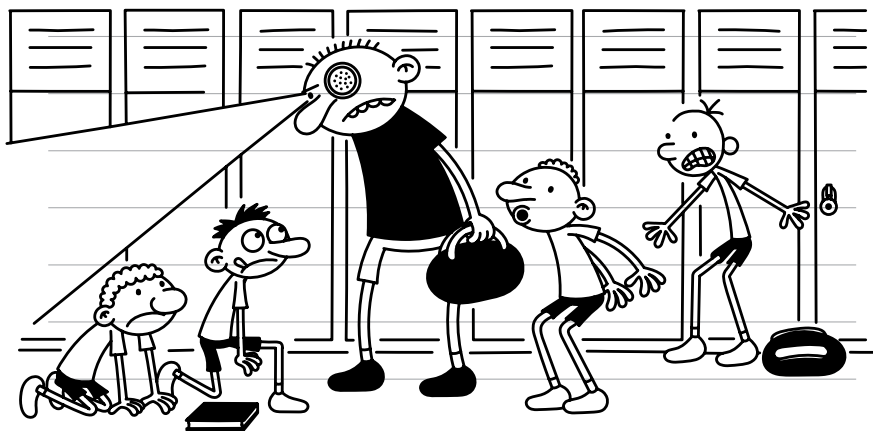
ISBN 978-951-0-51511-2

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut:
tuotevastuu@wsoy.fi

Mä nään tän niin, että yläkoulu on kuin polttopalloa, jossa pitää joka päivä välttää palamasta. Eli kandee pitää matalaa profiilia.

Koulun käytävillä mä yritän olla katsomatta kiusaajatyyppejä silmiin, mutta se ei oo aina helppoa. Onneksi Harris Cooper sai silmätulehduksen ja joutuu pitämään toisen silmän päällä lappua, mikä ratkaisi sen kohdalla puolet ongelmasta.

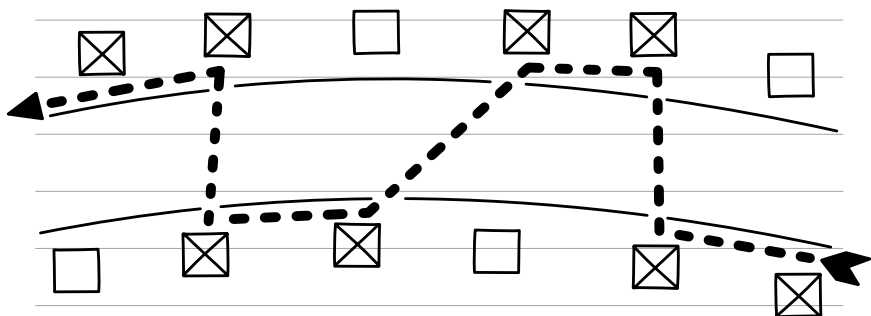

Vaarallisinta on kotimatka koulusta, jolloin on helppo päätyä uhriksi. Mä oon kuitenkin keksinyt pari konstia, joilla pitää kiusaajat loitolla.

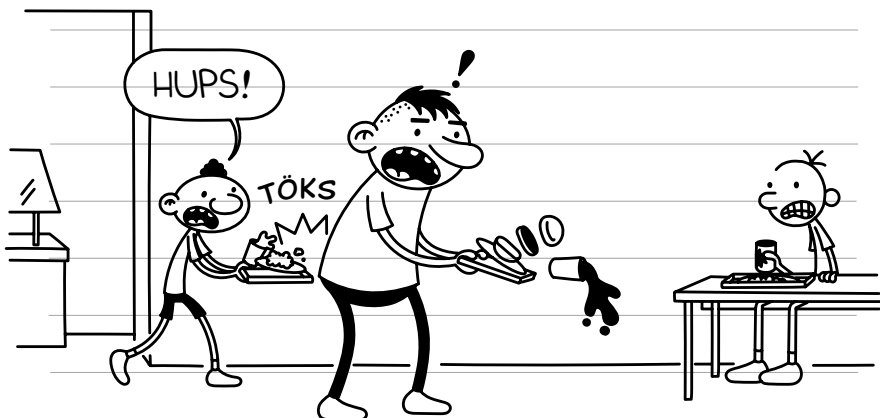
Viime aikoina mä oon napannut kotoa äidin vanhan luurin messiin. Tyypit jättää nimittäin näemmä rauhaan, jos näyttää siltä että puhuu tärkeätä puhelua.

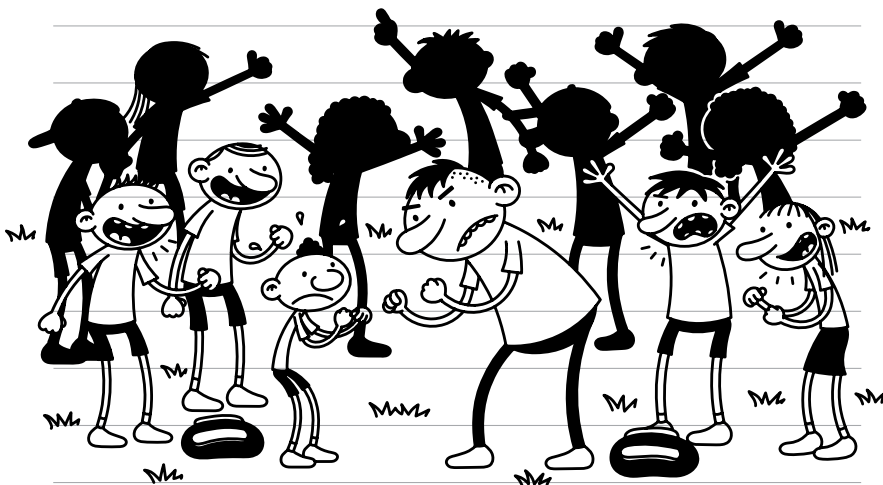
Lisäksi mä tiedän missä taloissa meidän huudeilla on ovikamerat. Mä kävelen aina sillä puolella katua, vaikka se pidentääkin kotimatkaa rutkasti.

Juttu vain on niin, että vaikka kiusaajia välttelee parhaansa mukaan, virheitä sattuu helposti. Juuri niin kävi tänään, kun Darius Drucker törmäsi kiusaajaan ruokalassa.

Siinä samassa Darius joutui kärkeään tuplasti itseään isomman korston kanssa.

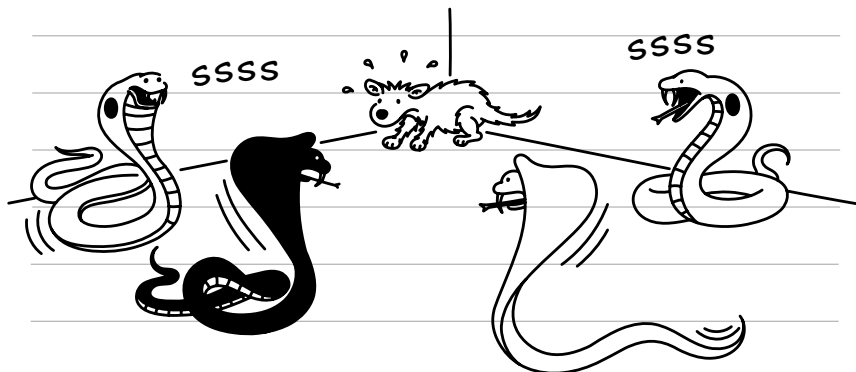
Käsirysy kiusaajan kanssa on mun pahin painajainen. Ensinnäkin musta on kiva pystyä hengittämään nenän kautta, mikä saattaa olla Dariukselle jatkossa haastavaa.

Vaikka mä onnistuisinkin iskemään nyrkillä, mua huolettaisi että joku sormi katkeaisi. Sitten saisi nääs heittää hyvästit urahaaveille käsimallina.

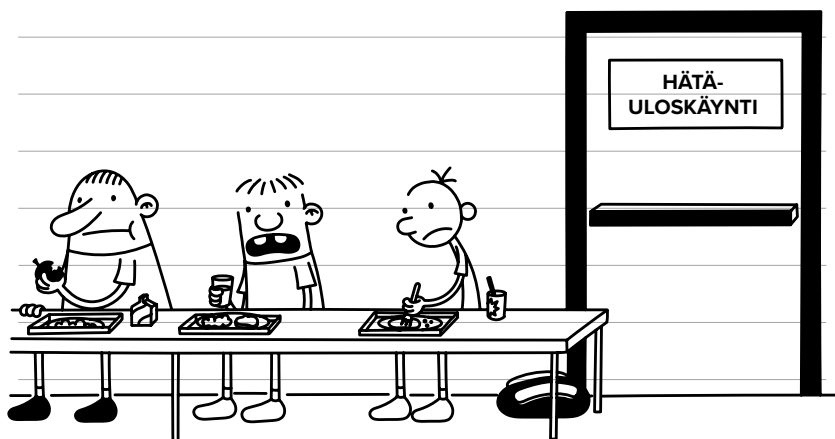

Mä oon lukenut, että kun eläin ahdistetaan nurkkaan, sen vaihtoehdot on taistella tai paeta, eli joko sen pitää puolustautua tai koettaa livistää.

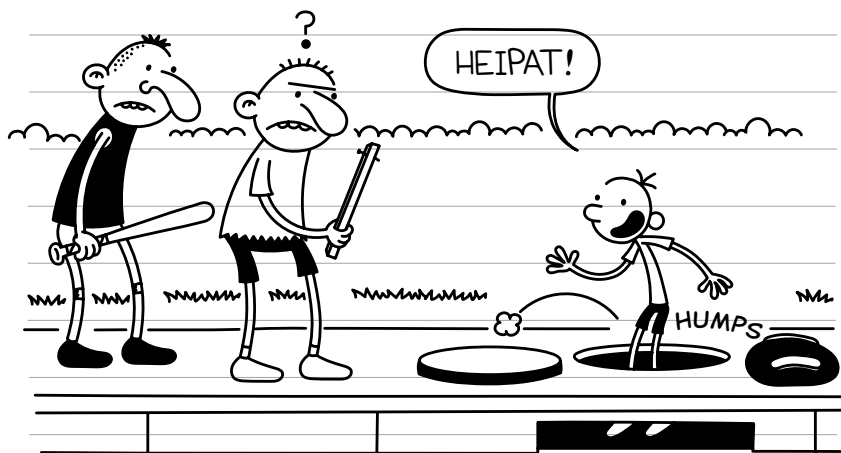

MUN ei oo vaikea valita, koska mä päätän joka kerta lähteä lipettiin.

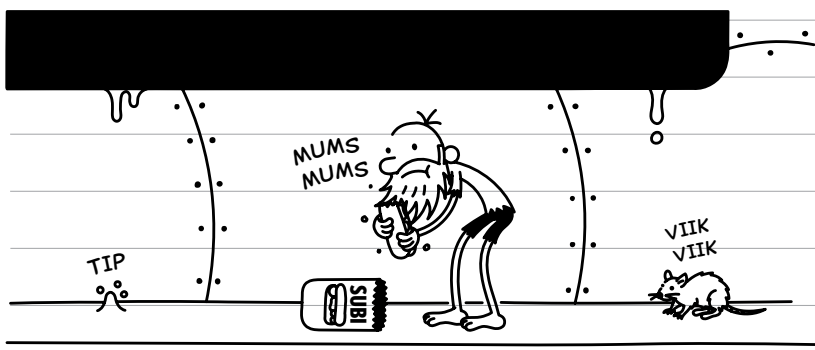
Itse asiassa aina kun mä astun huoneeseen, tsekkaan ekaksi mistä pääsee ulos. Sen takia mä istunkin ruokalassa aina takanurkassa.

Enkä mä tee niin vain sisätiloissa vaan myös
ULKONA. Ovikameroiden lisäksi mä nimittäin
tiedän myös, missä kaikki kulmakunnan viemäri-
kannet sijaitsee.

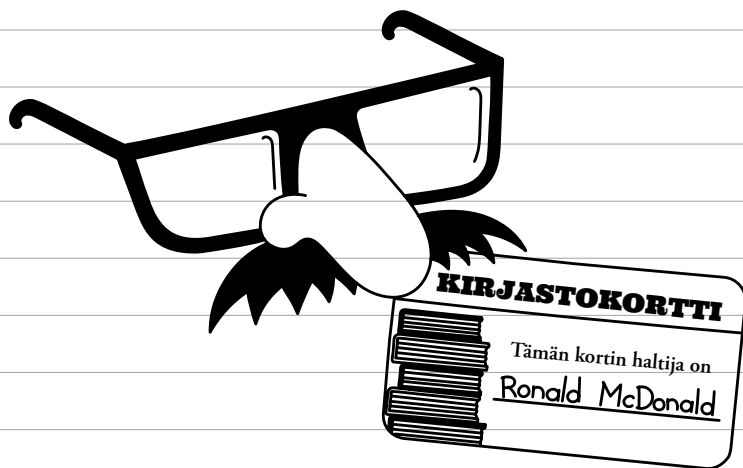
Jos mun oikeesti pitää paeta viemärien kautta, mä
pysyn siellä niin kauan kun tarvii. Koska jos mulla
on joku supervoima, niin se on kärsivällisyys.

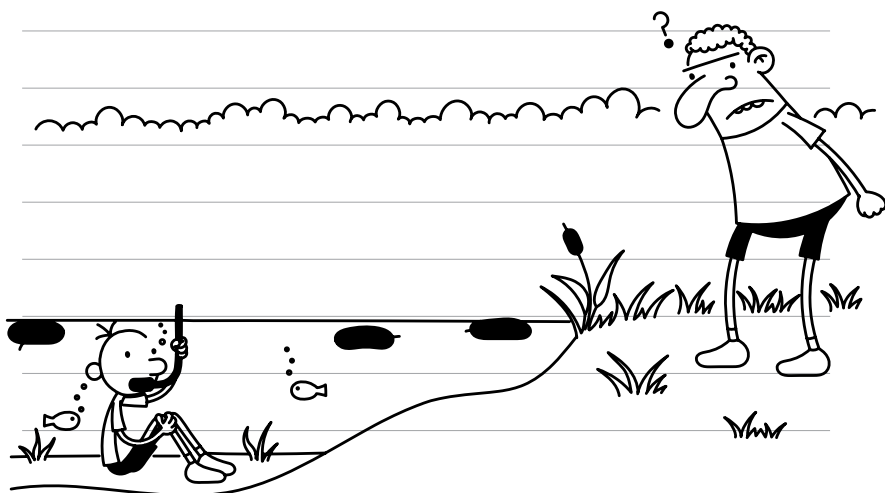
Mutta jos mun on joskus OIKEESTI häippäis-
tävä koko paikkakunnalta, oon valmistautunut
siihenkin. Mulla on jemmassa reppu, johon oon
pakannut pätäkkää ja perustarpeita joilla pärjää
jonkin aikaa. Eli jos kiusaajat on kintereillä, mä
pystyn ottamaan hatkat alta aikayksikön.

Hokasin että reppuun kantsisi kaiken varalta heittää mukaan valeasu ja väärennetyt henkkarit. Koska mulla ei ikä riitä vielä ajokorttiin, oli pakko tyytyä väärennettyyn kirjastokorttiin.

Pakkasin reppuun snorkkelinkin, koska kuten sanottu, mulla riittää pitkää pinnaa.

Mä päätin jemmata repun liikkasalin katsomon alle. Mulle selvisi kuitenkin, että Fregley lymyilee just siellä liikkatuntien aikana, joten oli pakko etsiä toinen mesta.

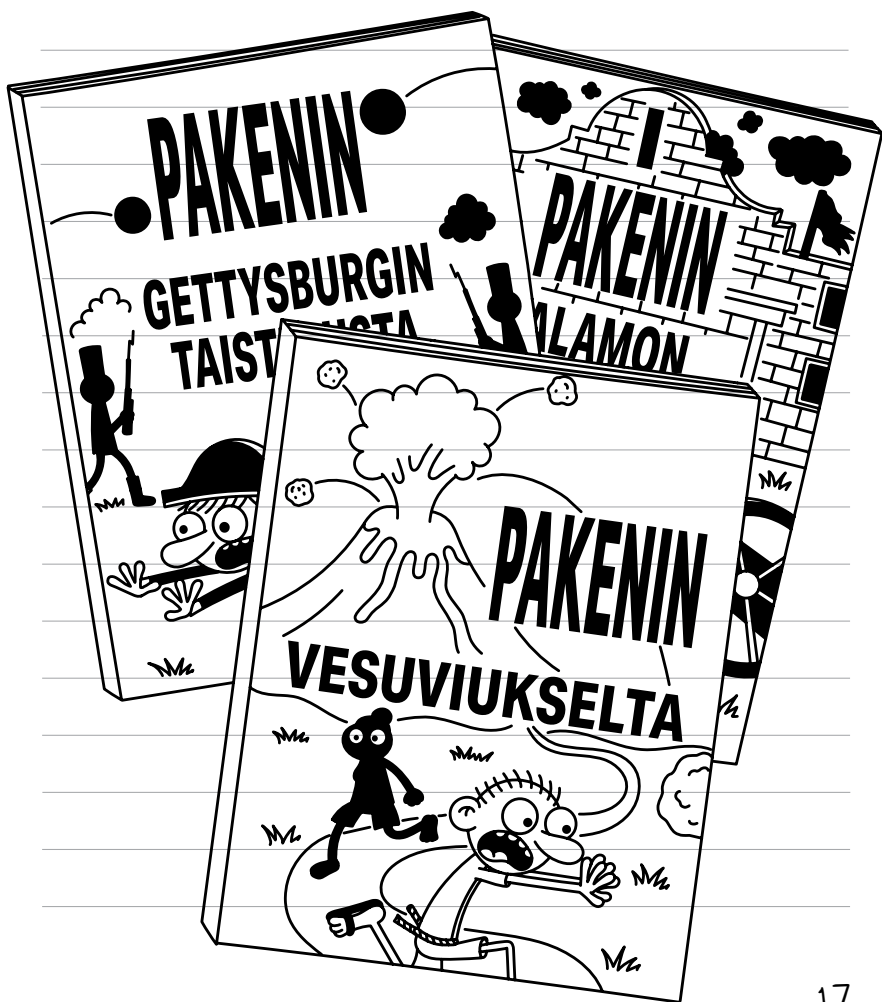

Mä päädyin tunkemaan repun toisen kerroksen poikienvessassa yhden kopin katossa olevan irtotaisien laatan taakse. Paikka ei oo kovin kätevä, mutta ainakin reppu on siellä turvassa.

Mä tiedän että tää voi vaikuttaa vähän vainoharhaiselta, mutta mun mielestä on parasta olla joka hetki valmiina pakoon.

Sen mä olen oppinut, että historia on pullollaan mun tapaisia tyyppejä, jotka häipyy heti kun olot muuttuu vähänkin kuumottaviksi.

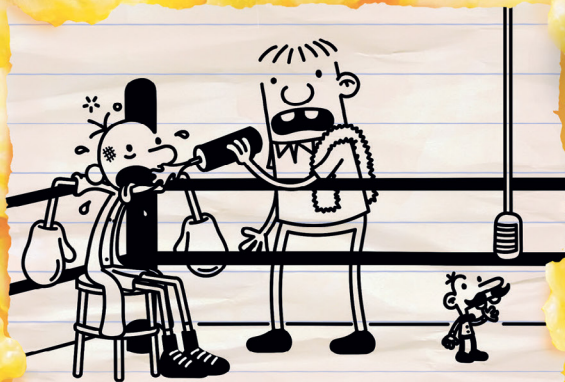
Yksi mun lempikirjasarjoista kertookin ihmisistä, jotka on selvinneet nopeiden hoksottimiensa ansiosta kertomaan tarinansa.

Jos mun joskus pitää lähteä koko MAASTA, niin sitten kyllä risoo, etten kuunnellut tarkemmin espanjantunneilla. Voi nimittäin olla, etten mä pötki taidoillani kovin pitkälle.

Mitä kanoihin tulee, ne on voineet PAKSUSTI jo miljoonia vuosia. Ja jos ne on selvinneet niinkin kauan, ehkä MEIKÄKIN voi pärjätä. Eli vaikka musta ei ikinä tule kukkoa tunkiolle meidän yläkoulussa, mä oon valmiina lentämään pesästä, jos tänä vuonna iskee kuumat paikat.

Kukaan ei ole yhtä haka luovimaan yläkoulun levottomilla käytävillä kuin Greg Heffley. Hän on jopa koonnut täpötäyden kansion muistiinpanoja koulun pahimpien kiusaajien edesottamuksista – sekä kokemukseräiset niksinsä heidän hämäämisekseen.

Sitten Gregin kansio päätty vahingossa väärin käsiin, ja kaikki alkaa mennä päin honkia. On vain ajan kysymys, milloin kiusaajaporukalla välähtää, kuka kansion on kasannut.

Greg on taitava väistelemään iskuja, mutta nyt hänet on ahdistettu nurkkaan ja kaikki vaihtoehdot ovat huonoja. Heittääkö neropatti pyyhkeen kehään vai jatkaako hän kamppailua katkeraan loppuun asti?

www.wsoy.fi | N84.2
ISBN 978-951-0-51511-2

